

3. Королев А.В., Березияк Р.А. Исследование влияния поперечной подачи правящего инструмента на шероховатость шлифуемой поверхности // Чистовая обработка деталей машин. – Саратов, 1976, вып. 2. – С. 52-60.
4. Матюха П.Г. Научные основы стабилизации выходных показателей алмазного шлифования с помощью управляющих воздействий на рабочую поверхность круга: Автореф. дис. на соиск. уч. ст. д-ра техн. наук /Харьковский Гос. политех. ун-т. – Харьков, 1996. – 48 с.
5. Боготворский С.С. Научные основы лазерной правки шлифовальных кругов из сверхтвердых материалов: Автореф. дис. на соиск. уч. ст. д-ра техн. наук / Национальный техн. ун-т. Украины. – Киев, 1996. – 37 с.

ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ОБЛАДНАННЯ ГОТЕЛЬНО- РЕСТОРАННИХ ГОСПОДАРСТВ

Якимчук Д.М.

Євроінтеграція України та проведення масштабних заходів, як наприклад чемпіонат Європи з футболу 2012, вимагає належного розвитку рекреаційного сектора народного господарства. Даний сектор містить систему готелів та ресторанів, які потребують вдосконалення інфраструктури у відповідності до сучасних світових стандартів.

Інтенсифікація розвитку готельного господарства в напрямку підвищення його енергоефективності вимагає адекватного реагування на розвиток сучасних технологій. Постає необхідність у вдосконаленні готельно-ресторанних закладів з метою підвищення їх енергоефективності та як наслідок, конкурентоспроможності.

Енергетичний баланс України в значній мірі залежить від імпорту: за рахунок власних джерел покривається лише 10-12 % потреб у нафті та 20-25 % – у природному газі. За абсолютними обсягами імпорту природного газу (близько 60 млрд м³ щорічно) Україна посідає одне з перших місць у світі, а частка природного газу в енергетичному балансі сягає 45,5 % [1, 2].

Незворотне виснаження світових вуглеводневих запасів, зростаюча ціна на енергоносії, проблеми екологічного забруднення навколишнього середовища змушують більшість розвинених країн формувати свої енергетичні стратегії, спрямовані на розвиток альтернативної енергетики. За даними Міжнародного енергетичного агентства, до 2030 р. частка електроенергії, видобутої за допомогою альтернативних джерел, збільшиться вдвічі порівняно із сьогоднішніми показниками, що складають близько 16 % від усього виробництва.

У більшості розвинених країн, зокрема у США, Німеччині, Іспанії, Швеції, Данії, Японії, планують довести частку відновлюваних джерел енергії в загальному енергобалансі до 20-50 %. Європейська комісія вважає, що у 2020 р. в Європі п'ята частина енергії вироблятиметься з екологічно безпечних джерел [3].

В Україні загальний річний технічно досяжний енергетичний потенціал альтернативних джерел енергії в перерахунку на умовне паливо становить близько 63 млн. тонн. Частка енергії, добутої за рахунок альтернативних джерел, становить сьогодні близько 3%. Згідно з українською енергетичною стратегією до 2030 р. частку альтернативної енергетики на загальному енергобалансі країни буде доведено до 20%. Основними та найбільш ефективними напрямками відновлюваної енергетики в Україні є: вітроенергетика, сонячна енергетика, біоенергетика, гідроенергетика, геотермальна енергетика [2].

Аналіз стану розвитку сучасного готельного-ресторанного господарства дозволив встановити основні напрямки підвищення його енергоефективності:

- зменшення енергоспоживання при освітленні, опаленні та вентиляції приміщень;

- встановлення сучасного енергозберігаючого обладнання;

- комплексна автоматизація систем освітлення, опалення, вентиляції;

- використання альтернативних джерел енергії;

- проектування закладів готельно-ресторанного господарства з використанням новітніх підходів;

- інтенсифікація та раціональне використання існуючих джерел енергії.

Комплексне виконання зазначених положень дозволить підвищити конкурентоспроможність системи готелів та ресторанів України за рахунок вдосконалення їх інфраструктури, а саме підвищення енергоефективності.

Список літератури

1. Антонюк Л.Л. Міжнародна конкурентоспроможність країн: теорія та механізми реалізації. Монографія / Антонюк Л.Л.– К.: КНЕУ, 2004. – 275 с.
2. <http://www.niss.gov.ua/articles/567/>
3. Наукова та інноваційна діяльність в Україні. Статистичний збірник // Держкомстат. –К.,2003. – С.340.